

tighedsløse Mennesker kunne aflægge Løfter paa hvadsomhelst. Ja, det er sandt: Samvittighedsløse Mennesker kunne aflægge Løfter paa hvadsomhelst. Det nytter alt-saa ikke, siger man, med de strenge Løfter. Saa er der andre, der ville forsøge det paa en anden Maade. Man kunde, som der stod en Gang, jeg tror, i Kristelig Dagblad, søge Maalestokken i vedkommen-des Offervillighed. Man kunde f. Eks. sætte som Betingelse, at enhver skulde ofre mindst 1 Krone for denne Sag. Det var nu et meget lille Offer at forlange, og om man tror, at det kunde holde nogen borte, tager man vist fejl. Nej, naar vi her paa Rigsdagen ville lovgive for Folkekirken, holde vi os til Folkekirken, som den er, tage den, som den er, og saa ville vi ikke paatage os at anvise Skelsætninger indenfor Folkekirken. Der er mange her, kan jeg godt forstaa, der drømme om det samme. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds, som ellers mener sig at være meget frisindet over for kirkelige Spørgsmaal, var ogsaa inde paa, at det var en lille Del af Menigheden, der var kirke-lig interesseret. Og siger man saa, det kunde jo være, at enkelte Steder var det den lille Del, der blev brøsthouden ved Valget af Præsterne, hvis Menighederne fik den tiltænkte Andel i Besættelsen af Præste-embeder. Ja, det kan være, men derfor er jeg ogsaa glad ved, at vi have en Lov om Valgmenigheder, og derfor er jeg glad ved de 2 Lovforslag, som samtidig ligge fremme paa Rigsdagens Bord. Jeg er glad ved, at der er fremlagt et Forslag, der tilsigter at give en udvidet Adgang til Dan-nelse af Valgmenigheder, og at der ligger et Forslag fremme om Brugen af Kirkerne, som gør det ganske anderledes let end hidtil for Mindretallene i Menig-hederne at faa deres kirkelige Trang til-fredsstillet. Jeg vilde meget ønske, at vi dog en Gang kunde komme til at gaa et lille Skridt fremad i Retning af Selvstyre og Frihed indenfor Folkekirken. Jeg er som Ven af Folkekirken meget bange for, at hvis de nuværende Tilstande skulle op-retholdes, vil Folkekirken opløses. Jeg er bange for, at det mange Steder vil gaa saaledes, som det allerede peger stærkt hen imod, at Præsterne komme til at tale for de 4 nøgne Vægge og for tomme Stole i Kirken. Det var ikke det, jeg gerne vilde se. Jeg vilde tværtimod gerne se, at der udviklede sig et godt Forhold mellem Præst og Menighed, at Folkekirken kunde vedblive at bestaa til Velsignelse for det danske Folk. Jeg tror, at Folkekirken

har haft en stor Gerning i det danske Folk, og jeg vil ønske, at den maa faa Lykke til ogsaa i Fremtiden at gøre denne Gerning. Men naar jeg ser saa-ledes paa det, maa jeg fremdeles anbefale Forslaget til Vedtagelse, efter at Ud-valgets Flertals Ændringer ere vedtagne, og ud fra disse Betragtninger anbefale det høje Ting at stemme mod alle de af Mindretallene foreslaaede Ændringer.

J. Nielsen: Jeg var forhindret fra at være til Stede, da Forslaget var til første Behandling, og jeg vil derfor begynde med at erklære, at jeg i alt væsentlig kan slutte mig til det foreliggende Forslag som Helhed, og navnlig kan jeg slutte mig til Grundtanken i det, nemlig Opret-telsen af Menighedsraad. Hvis man vil vedblive at bevare og udvikle Menig-hedens Interesse for de kirkelige For-hold, tror jeg, at den eneste Vej, der kan gaas, er at give Menigheden mere eller mindre Andel i Kirkens Styrelse og i Ordningen af de kirkelige Forhold, og jeg kan ikke se rettere, end at Vejen, der skal gaas, er den, som her er fore-slaaet, at give Menigheden Ret til at vælge sig en Repræsentation, et saakaldt Menig-hedsraad. Det er jo den Vej, man er gaaet i alle andre Forhold, baade i vore kommunale Forhold og ogsaa i de folke-lige Forhold. Jeg tror heller ikke, det kan lade sig gøre paa anden Maade i de kirkelige Forhold. Det er ikke mig muligt at faa Øje paa den Forskel, der skulde være mellem de to Forhold saaledes, at, hvad der er Frihed i de kommunale For-hold, skulde, naar vi kom ind paa de kirke-lige Forhold, slaa over i sin Modsætning og blive til Tvang. I det hele kan man vel nok sige, at enhver Lov er en Tvang, et Baand, der lægges paa Folk, men egentlig Tvang bliver det kun for dem, der have i Sinde at bryde Loven. For dem, der bøje sig under Loven, er denne ingen Tvang, og hvorledes dette, at man giver Menigheden en Rettighed ud over det, den tidligere har haft, kan være en Tvang, forstaaer jeg ikke. Derimod kan der selvføl-gelig være delte Meninger om, hvad og hvor meget der skal lægges ind under dette Menighedsraad, og der er jo meget delte Meninger derom. Der er nogle, der mene, at det er alt for mange Rettigheder, der gives dem, og andre, der mene lige det modsatte, at det er alt for lidt. Men netop disse forskellige Meninger turde maaske være et Vidnesbyrd om, at den højtærede Minister har truffet saa nogen-